

satte sig. Han mente jo ud fra sit almindelige Standpunkt, at Staten burde bære hele Byrden ved Forsikring ogsaa for Fiskerne, og det er klart, at naar man har dette principielle Standpunkt, kan man heller ikke være fuldt tilfreds med dette Forslag, som han ellers i andre Henseender syntes var ret brugbart. Naar det ærede Medlem som Motivering bl. a. anførte, at man i Fjor havde raisonneret saaledes: Landbrugerne have ikke Raad til at betale disse Skadeserstatninger, men det kunde Industrien nok gøre, og derfor maatte man nok kunne sige paa samme Maade her, at Fiskerne have heller ikke Raad til at betale, saa vil jeg sige, at det dog kun var en ren Bibetragtning, som den Gang blev gjort gældende med Hensyn til Industrien. Man mente, at der var Tale om Erhverv, der vare mere farlige end mange andre, idet der benyttedes Maskinkraft, og derfor skulde de bære Følgerne. Der er mange af disse Industrier, som heller ikke kunne vælte Byrden over paa Forbrugerne. Det ærede Medlem udtrykte sig jo saaledes, at fordi Industrien kunde vælte Byrden over paa Forbrugerne, kunde man gerne lægge Byrden over paa Industrien, den ramte i Virkeligheden ikke Industrien; men det kunde Landbruget ikke og Fiskerne heller ikke, mente det ærede Medlem. Dette er jo ingenlunde Tilfældet. Der er en stor Mængde Industrier, som aldeles ikke kunne lægge Byrden over paa Forbrugerne, og man har alligevel paalagt dem Byrden. Saa hvis man ikke vil begrunde det derpaa, at der her var større Fare ved Maskinkraften og alt, hvad dermed staar i Forbindelse, kan man kun finde en meget mangelfuld Begrundelse af Ulykkesforsikringsloven for Industriens Vedkommende. Der kan ikke være Tale om, at to ganske uensartede Tilfælde kunne behandles paa samme Maade, man kan ikke behandle Fiskerbefolkningen paa samme Maade som Industriens Arbejdere, fordi der her i Almindelighed ingen Arbejdsgiver er. Hvor der er en Arbejdsgiver, har Lovforslaget jo foreslaet det samme, som gælder for Industriens Arbejdsgivere, men hvor der ikke er nogen, er det umuligt at foreslaa det. Men naar man — og vi ere jo dog den største Part endnu — ikke ønsker, at alt skal udredes af Statskassen, men at Befolkningen ogsaa skal hjælpe til, maa man i saa Henseende sige, at dette Forslag er gaaet en Mellemvej og lægger i alt Fald en betydelig Part paa den ene Side, men ogsaa en betydelig Del paa den

anden Side. 600 Kr. mente det ærede Medlem var noget lidt. Men man kunde jo sætte det op, der er intet i Vejen derfor, Lovforslaget er saaledes bygget, at man meget godt kan have forskellige Sats, baade 500, 600 og 700 Kr. og mindre ogsaa. Men Forslagsstillerne ere gaaede ud fra, at det er en stor Fordel, naar saadan noget er ganske simpelt, ensartet og let forstaaeligt. Et Bidrag af 5 Kr. forstaa alle, der er ikke Spørgsmaal om mere eller mindre i de enkelte Tilfælde, der ville alle faa det samme og en Erstatning, som virkelig er rundelig. Selv om industrielle Arbejdere i Byerne faa 4,800 Kr. i visse Tilfælde, tør jeg nok paastaa, at naar de allerfleste Fiskere sidde med Hus, have Redskaber og Baad selv og ofte voksne Sønner hjemme, vil Enken være særdeles vel tjent med at faa 2,400 Kr., hun bliver jo ikke husvild, hun skal ikke betale Husleje, hun kan meget ofte fortsætte Bedriften, og det vil da gengaaende være en overordentlig god og praktisk Hjælp. Jeg vil derefter takke den højtærede Minister for hans Udtalelser. Ingen skal kunne paastaa, at Ministeren har lagt dette Forslag Hindringer i Vejen, saa hvis det ikke kommer ud af Stedet, vil det i hvert Tilfælde være givet, at det ikke er fra Regeringens Side, man har modarbejdet det. Om det er den almindelige politiske Situation, som atter her skal gøres gældende ligesom ved det foregaaende Lovforslag, ved jeg ikke, men saa er det i alt Fald heldigt, at det er konstateret, at det ikke er fra Regeringens Side, at der er lagt Hindringer i Vejen. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) udtalte sig kort og bestemt om disse Forslag, og det er jo klart, at naar det ærede Medlem udtaler sig, og gør det paa den Maade, han har gjort det, er det meget let at sige, hvad der skal bringes ud af disse Sager. Der kan ingen Ting komme ud af disse Sager. Vi skulle vente, til denne Statistik, som skal omfatte det hele Land, foreligger, og den skal formodentlig bearbejdes i forskellige Kommissioner, skal trykkes og omdøles, der kan gaa en Række af Aar, inden vi kunne komme ud af Stedet, derom er der ikke mindste Tvivl. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han gjorde en lille Forskel paa de to Forslag og havde en lille Smule mere tilovers for mit end for det andet; men jeg tror ikke, at dette vil faa særdeles megen praktisk Betydning efter de Udtalelser, han fremkom med. Jeg ønsker blot at slaa fast, at det fore-